

EGLUTĒ

ALp 1785

Nr. 1-10

SAUSIS
1986

2
apr.

TURINYS

- 3 LIGONIS, O. Mikailaitė
- 4 SMAKAS, D. Augienė
- 10 ŽVAIGŽDŽIŲ KELIAIS, D. Udrys
- 13 JUOKŲ MAIŠELIS, P. ir R. Iešmantai
- 14 DIDVYRĖ, R. Udrienė
- 19 LAIKRODUKAS, Živilė Jūratė
- 20 PROTO MANKŠTA, V. Bučmienė
- 24 PERLAI, V. Vygantaitė
- 27 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 32 ŽINIOS IŠ VISUR

PIEŠINIAI

Viršelis — D. Kizlauskienės
Skyrių vinjetės — Z. Sodeikienės
Kitos iliustracijos:

- I. Grigaitienė — 3
- D. Kizlauskienė — 5, 7, 9
- A. Sutkuvienė — 10
- D. Udrys — 11
- D. Bastys — 12
- R. Ramanauskaitė — 16-17
- Živilė Jūratė — 19
- A. Sruoginienė — 22
- I. Normantaitė — 24, 25
- Z. Sodeikienė — 32

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išėivijoje. Leidžia ir spausdina Nek. Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$10.00; vieno numerio kaina — \$1.00.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260. Yearly subscription—\$10.00; single copy—\$1.00. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

LIGONIS

Ona Mikailaitė

Čiaudo, kosti, ašaroja, —
Nosies galas net garuoja!

Aukštas karštis, žemas pulsas,
Skauda šonai, galva sukas...

Purto galvą daktarėlis:
— Esi tikras ligonėlis.

— Po sniegus lakstei be batų,
Smarkus šaltis tave krato.

Ir sloga tave pagavo
— Teks tau ryti aspirino,
Pakramtyti vitaminų...

SMAKAS

Danutė Augienė

Dažnai aplankau mūsų kaimynę, ponią Gražiną. Jos namuose man nenuobodu. Ten gyvena Smakas. Neišsigąskit. Smakas — tai šuo. Jį poniai Gražinai padovanojo jos sūnus, Algis, kai jų tėtė žuvo automobilio nelaimėje.

Vieną dieną Algis atvežė šunelį ir pasakė:

— Mama, čia tau bus sargas ir draugas, kad nebūtum viena. Dviese bus jaukiau ir saugiau gyventi.

— Saugiau? — nusišypsojo Algio mama. — Ar toks pipiras gali ką nors apsaugoti?

— Bet gi tu mums vaikams sakydavai: “Ir mažas kupstas didelį vežimą verčia...” Ką gali žinoti? Gal šis šunelis bus geresnis sargas už baisų smaką, — ir Algis taip pat nusišypsojo.

— Vaikeli, kad jis visai nepanašus į smaką. Juk smakas — baisi baidyklė su keliomis galvomis, spjaudanti ugnimi...

— Žinau, mama. Dar tavo pasakų neužmiršau. O gal kada ir šis mažas sutvėrimas virs smaku?...

— Tegul ir bus jo vardas — Smakas, — pagaliau sutiko mama, glostydama ilgais plaukais apžėlusią šunelio galvą.

Bet Smako vardas šuneliui vargiai tiko. Ne. Tik pagalvokit! Ar gali vadinti pėdos ilgumo, nuo žemės vos kelis colius pakilusį šuniuką smaku? Jo ir kojos buvo nepaprastai trumpos.

— Kodėl Dievulis tam šuneliui pagailėjo ilgesnių kojų? — pagalvojau. Ir, kai kartą televizijoje mačiau šunis, važinėjančius kojiniiais ratukais, apsidžiaugiau.

— Mama, — pasakiau aš, — tokie ratukai būtų kaip tik ponios Gražinos Smakui!

— Nesikišk, kur nereikia, — atsakė mano mama. Tikriausiai ji bijojo, kad ponia Gražina supyks.

Tačiau ponia Gražina nepykdavo, — tik Smakas mokėjo pykti, nors ir nedidelis buvo. Kai jis pykdavo, jo

akys, raudonai žėrinčios lyg žarijos, blizgėdavo pro plaukų užuolaidas. Ilgi, balti dantys išlisdavo iš mažo snukučio, pasiruošę pulti priešą. O balsas! Smakas tai užkaukdavo, kad ir operos solistas jam tokio balso pavydėtų.

Jei ponios Gražinos nebūdavo namie, ir kas nors eidavo šaligatviu pro jos namus, Smakas, bėgiodamas prie kiekvieno lango, sukeldavo baisų triukšmą. Užsokęs ant palangės, rodydavo savo aštirus dantis, o akytėse žibėdavo pykčio kibirkštys.

Smakas buvo įpratęs kasdien tuo pačiu laiku su ponija Gražina eiti poilsio. Jei kartais pas ją būdavo svečių, Smakas mokėjo juos išprašyti. Jis ateidavo į svetainę, atsiguldavo vidury kambario ir, įrėmęs akis į viešnią ar svetį, pradėdavo urgztį.

Pradžioje urzgė tyliai, vos girdimai. Jei svečias ar viešnia nekreipdavo dėmesio, Smakas urzgė garsiau. Galų gale, jis imdavo (šunų kalba) dainuoti:

Sveteliai, sveteliai, nebūkit paršeliai.

Mokėjot ateiti, mokėkit išeiti...

Tiems svečiams, kurie Smaką matė pirmą kartą, būdavo nejauku. Jie jausdavosi kažkuo nusikaltę. Smakas to ir norėjo! Kai tik svečiai išeidavo, jis tuoj nurimdavo. Lisdavo po ponios Gražinos lova ir užmigdavo. Ponija Gražina Smako niekad nebardavo. Jis buvo labai išlepin-tas šuniukas.

Mūsų šuo, Sargis, — gyvena būdoj mūsų kieme. O Smakas miega ponios Gražinos kambaryje. Mūsų Sargis ėda ir laka, o Smakas — valgo ir geria!

— Tik žmonės valgo ir geria. Gyvuliai — ėda ir laka, — aiškino mums tėtis. — Ir negražu šunis ar kates vadinti berniukais ir mergaitėmis. Tai tik žmonėms tinka.

Bet ponija Gražina savo Smaką taip šaukdavo:

— Eikš, mano berniuk!

Aš jai nieko nesakiau. Mama man sakė, kad vyresnių žmonių negalima mokyti. Be to, bijojau, kad ponია Gražina supyks ir neleis man pas ją ateiti.

Kai aš pas ją ateinu, ji mane pasodina prie stalo. Atneša kokį skanų pyragą ar tortą. Pamatęs, Smakas tuoj užsoka ant kėdės, šalia manęs. Padėjęs priešakines kojas ant stalo, uosto lėkštes ir net lyžteli liežuviu.

Tada ponია Gražina paima jį ant kelių ir maitina pyrago trupiniais. Kaip vaiką. Man visa tai atrodo labai keista.

Kartą Smaką ištiko nelaimė. Viena ponios Gražinos draugė atėjo į svečius. Ji turėjo gražią katę, išlepintą kaip Smakas. Tą savo Pūkutę ponია laikė glėbyje. Drauge su ja atėjo ir jos vyras, operos solistas, Arnoldas. Smakas tuo tarpu snaudė antrame aukšte, prie pat laiptų.

Smakas, kaip ir kiekvienas normalus šuo, nekentė kačių. Užuodęs katę, dar užsimiegojęs, šoko laiptais žemyn — ir nudardėjęs atsitrenkė į atramą.

— Vajė! — suriko ponია Gražina.

— Vajė, vajė! — suriko ponios Gražinos draugė.

— Miau! — suriko ponios Gražinos draugės katė.

Ponios Gražinos draugės vyras nieko nesakė. Jis paguldė Smaką į savo skrybėlę ir nuvežė pas veterinarą. Šis apžiūrėjo Smaką, pačiupinėjo ir pasakė:

— Kojos kaulas įtrūkęs.

Veterinaras įleido Smakui vaistų ir stipriai aprišo sužeistą koją. Aš viską mačiau, nes važiauvau drauge.

— O kaip su balso stygomis? — susirūpino solistas.
— Tas šuniukas dainuodavo...

— Šunys nedainuoja, — atsakė veterinaras.

— O, bet Smakas yra išimtis, — tvirtino ponas Arnoldas.

— Kai atsipeikės, los ir staugs, — ramiai pasakė gyvulių gydytojas ir padavė ponui Arnoldui sąskaitą.

Smakas pagijo.

— Eikš, mano berniuk! — šaukė jį ponia Gražina. Smakas vėl valgė, gėrė ir dainavo.

ŽVAIGŽDŽIŲ KELIAIS

Darius Udrys

ĮŽANGA

Vieta: Casa Grande, Arizona.

Laikas: 2006 metai po Kristaus, rugpjūčio 12 d.

Dar buvo tiktai dešimta valanda, kai pirmosios transmisijos buvo priimtose Casa Grande radijo priimtuvu. Signalas siunčiamas iš kažkur netoli žvaigždės Tau Ceti. Ką tas signalas reiškia? Niekas nežinojo. Signalas turėjo būti siunčiamas protaujančių gyvių nes, jį perleidus per kompiuterius, buvo matyti tam tikra tvarka.

Lygiai po vienerių metų pasikartojo tas pats signalas, arba labai panašus. Mokslininkai įtarė, kad tikriausiai jį siuntė gyviai iš planetos, kuri arčiausiai mūsų žemės. Tai buvo 2007 metais, rugpjūčio 12 d.

Vienas dalykas buvo aiškus: mes ne vieni šioje galaktikoje!

2009 METAI

Aurora, Ohio gyveno Algis Vičiūnas. Jis buvo dvidešimt dviejų metų studentas, kuris studijavo erdvių inžineriją Ohio valstybiniame universitete. NASA jį samdė kaip atsarginį astronautikos inžinierių.

Bežiūrėdamas savo mėgstamą MASH programą hollywoodizijos aparatu, jis gavo šį pranešimą iš NASA.

Dėmesio Algis Vičiūnas:

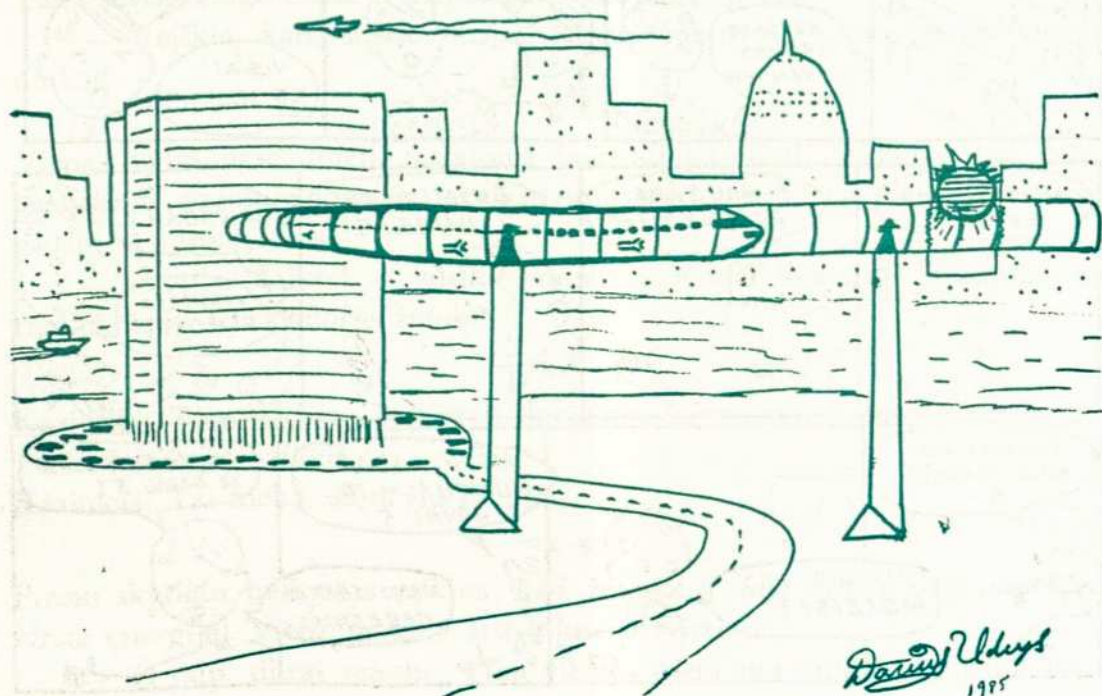
Prašau atvykti į Cape Kennedy šį savaigalį.

Siunčiu apmokėtą lėktuvo bilietą ir čekį visom išlaidom. Tikėkis grįžti namo pirmadienį. Ačiū!

NASA vicepirmininkas,
GEORGE SCHWARTZ

— Kokios čia atostogos?! — piktai kalbėjo Algis pats sau. — Grįžtu į namus pailsėti, o reikia skristi į Floridą!

Jis nužingsniavo į savo miegamąjį, susimetė drabužius į lagaminą ir išėjo pro duris. Įlipo į savo mašiną ir nuvažiavo į triūbtraukinio stotį.

(Bus daugiau)

D. BASTYS

Juokų Maišelis

paruošė Rima ir Paulius Iešmantai, iš Charlotte, N.C.

Jonas: Kai buvau išvažiuavęs atostogų, visą savaitę lijo.

Tomas: Netikiu! Tavo veidas saule nudegęs...

Jonas: Čia ne saulės nudegimas, čia rūdys!

Vienas išradėjas galų gale pastatė elektrinį automobilį. Išbandęs, įbėgo į automobilių fabriką Detroite šaukdamas:

— Pagaliau išrasta elektrinė mašina! Nuvažiavau nuo čia iki Bostono.

— Kiek kainavo?

— Keturi tūkstančiai septynis dolerius! Už elektrą — septyni doleriai, o už elektros laidą — keturi tūkstančiai...

Biologas darė bandymus su žiogų. Išmokė jį pašokti, davus komandą: *Šok!* Tada surišo žiogo kojas ir liepė: *Šok!* Žiogas nejudėjo.

— Reiškia, kad, surišus kojas, žiogas apkursta, — nusprendė mokslininkas.

Vienas vyras nešė didelį pastatomą laikrodį pataisyti. Eidamas per gatvę, paslydo ir atsimušė į poniją, apsikrovusią paketais ir ryšuliais. Jai viskas iškrito iš rankų.

— Žioplai daikite! — suriko ponija. — Kodėl nenešioji laikrodžio ant rankos, kaip visi padorūs žmonės?!

Kaziukas: Tėte, aš einu palaistyti daržoves, kurias vakar pasodinom.

Tėtė: Juk lyja, vaikeli...

Kaziukas: Tai nieko, aš dėviu lietpaltį.

Pirmo skyriaus mokytoja aiškina, kad žmogaus kūne vyksta degimas, kuris virsta energija. Viena mokinė atsistojusi patvirtino:

— O taip, tikrai teisybė! Man žiemos metu net dūmai iš burnos eina!

DIDVYRĖ

paruošė Rūta Udrienė

Ar didvyriai tik su baidyklėmis kovoja?

Ar didvyriais gali būti tik vyrai?

Ar didvyrių buvo tik senais laikais?

Jei į tuos visus klausimus atsakei — ne, esi protingas vaikas,
Gali skaityti toliau.

Mes žinome, kad didvyriai yra ypatingi žmonės, — jais gali būti vyrai, moterys ir net vaikai. Didvyriai kovoja prieš blogį. Didvyriai laikosi savo žodžio. Didvyriai rizikuoja savo gyvybę geram tikslui.

Romoje, maždaug 300 metų po Kristaus gimimo, gyveno mergaitė, vardu Agnė, arba Agnietė. Ji buvo turtinga, graži ir jauna. Ji buvo krikščionė. Dar vaikas būdama, ji nusprendė, kad ji nori priklausyti tik Kristui.

— Aš netekėsiu, — pasakė ji. — Nuo šios dienos aš tarnausiu Kristui ir jį mylėsiu visa savo širdimi!

Agnė turėjo vos trylika metų, kai vienas turtuolis paprašė ją vesti. Jis buvo pagonis.

— Būk mano žmona, — tarė Agnei turtingas jaunuolis. — Būsi turtinga ir laiminga.

— Negaliu, — atsakė mergaitė, nežiūrint kiek kartų jis prašė.

Jaunuolis sužinojo, kad Agnė yra krikščionė, kad ji atsisako garbinti pagonių dievus. Tuo metu romėnai už tai persekiavo krikščionis.

— Aš jai parodysiu! — supyko turtingas jaunuolis.

Agnė buvo įmesta į kalėjimą. Ji pasiryžo verčiau mirti, negu atsisadėti Kristaus.

Agnė paaukojo savo gyvybę dėl Kristaus. Ji liko Kristui ištikima ligi mirties. Mes švenčiame jos šventę, jos gimimo dieną danguje, sausio 21 dieną. Ji buvo kankinė. Šventus žmones, tai yra, tokius, kurių gerumas spindėjo visiems, dažnai piešiame su aureole aplink galvą.

VYTAUTAS SĖDĖJO UŽRAKINTAS
TOJE PAT KRĖVĖS
PILYJE, KUR BUVO
PASMAUGTAS
KĘSTUTIS.

1.

JOGAILA LEIDO VYTAUTO ŽMO-
NAI, KUNIGAİKŠTIENEI ONAI,
LANKYTI RETKARČIAIS VYRĄ KA-
LĖJIME. JI ATĖIDAVO SU SAVO
MYLIMA TARNAITE, JAUNA LIETU-
VAITE, MIRGA.

MERGELE

Ka tu kalbi?
Gal būtų, kad man
ir pasisektų pabėg-
ti, bet kas bus su
tavimi? Ar pagalvo-
jai?... Negaliu pri-
imti tokios aukos!

2.

Kunigaikšti, reikia tamstai
bėgti kuo greičiausiai! Jogai-
la nužudys tave, kaip Kęstutį.
Apsivilk mano rūbais ir išeik su
kunigaikštiene, o aš čia pasiliksiu...
Niekas nepažins... jau tamsu.

5.

KARŽYGĖ MERGELĖ,
APSIVILKUSI VYTAU-
TO RŪBAIS, PASI-
LIKO KALĖJIME
JO VIETOJE.

STENGĖSI JI
KUO ILGIAUSIAI
ŠARGUS APGAUDI-
NĖTI, KAD KUNI-
GAIKŠTIS TURĖTŲ
LAIKO IŠ LIETUVOS
IŠBĖGTI IR GERAI
PASISLĖPTI.

IR TAIP GE-
RAI MOKĖJO
APSIMESTI, JOG TIK
TREČIĄ DIENĄ TĖPAŽINO,
KAD TAI NĖ KUNIGAIKŠTIS.

JOGAILA,
NESITVER-
DAMAS AP-
MAUDŲ,
LIEPĖ
NARŠIAJA

6.

MERGE

KARŽYGĖ

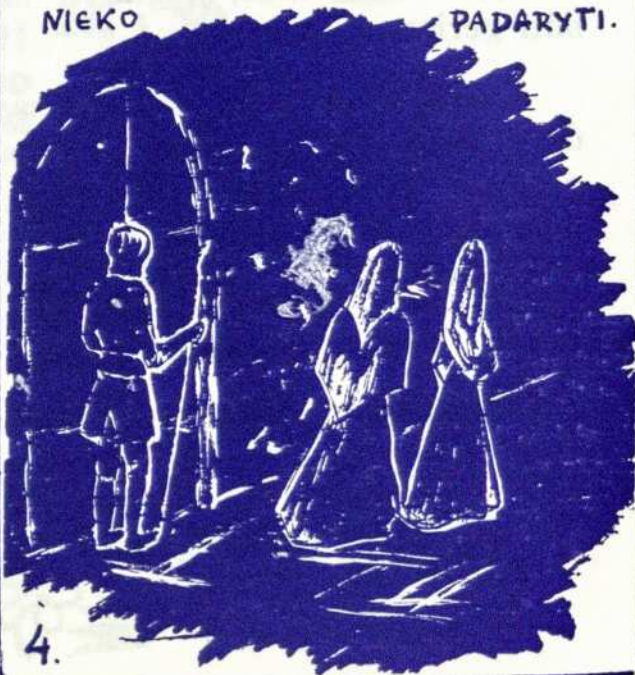

PRIIMK, KUNIGAIKŠTI!
IR AŠ NORIU PATARNAUTI
TĖVYNEI. MAN BUS MIE-
LA MIRTI DĖL LIETUVOS.
TU JAI TIEK GERA PA-
DARYSI IŠSIVADAVĖS!
LEISK IR MAN PRIE TO
PRISIDĖTI... JEI
MYLI LIETUVĄ, TURI
MANĖS PAKLAU-
SYTI.

3.
IR TOL
MELDĖ, KOJAS
JAM BUČIAVO, TOL KALBĖJO,
KOL VYTAUTAS SUTIKO PRIIMTI
JOS AUKĄ.

APSIVILKO JOS RŪBAIS, APSIRIŠO
GALVĄ BALTA SKARA IR IŠĖJO SU
KUNIGAIKŠTIENE. BUVO JAU VA-
KARAS, NIEKAS IŠ SARGŲ NEPAŽI-
NO KUNIGAIKŠČIO. LAIMINGAI IŠĖ-
JĘS IŠ PILIES IR IŠBĖGĘS IŠ LIETU-
VOS, NUVAŽIAVO JISAI PAS SAVO
GIMINAITĮ, MOZŪRŲ KUNIGAIKŠTĮ
KUR JOGAILA NEBEGALĖJO JAM
NIEKO PADARYTI.

PAKARTI.

7.
TOS KARŽYGĖS
MERGELĖS
AUKA
NENUĖJO
VELTUI:
VYTAUTAS
TAPO
GARSIAUSIAS
MŪSŲ
DIDVYRIS
IR
DAUGIAUSIA
NAUDOS
PADARĖ
LIETUVAI.

Šios dvi merginos buvo tikros didvyrės, ar ne?

Paveiksluose Agnė taip pat piešiama su avinėliu rankose. Avinėlis — nekaltumo ir gerumo simbolis. Lotynų kalba, kuri Agnės laikais buvo vartojama Romoje, “agnus” yra avinėlis. Agnės vardas tikriausiai paimtas iš to žodžio. Kristus vadinamas Dievo Avinėliu, nes jis paaukojo save už mus. Agnė išliejo savo kraują dėl Kristaus, ji gali ir mums padėti, kai mums sunku būti geriems.

Mergelė karžygė paaukojo savo gyvybę už savo krašto valdovą. Mes apie ją galime pasiskaityti Lietuvos istorijos puslapiuose. Ji mums rodo, kaip asmuo, vyras ar moteris, drąsiai eina mirti, kad kiti galėtų būti laisvi.

Ar šiandien žmonės turi progą būti didvyriais?

Ar turim didvyrių Lietuvoje,

Ar tau kada būna sunku būti geru? Ką tada darai?

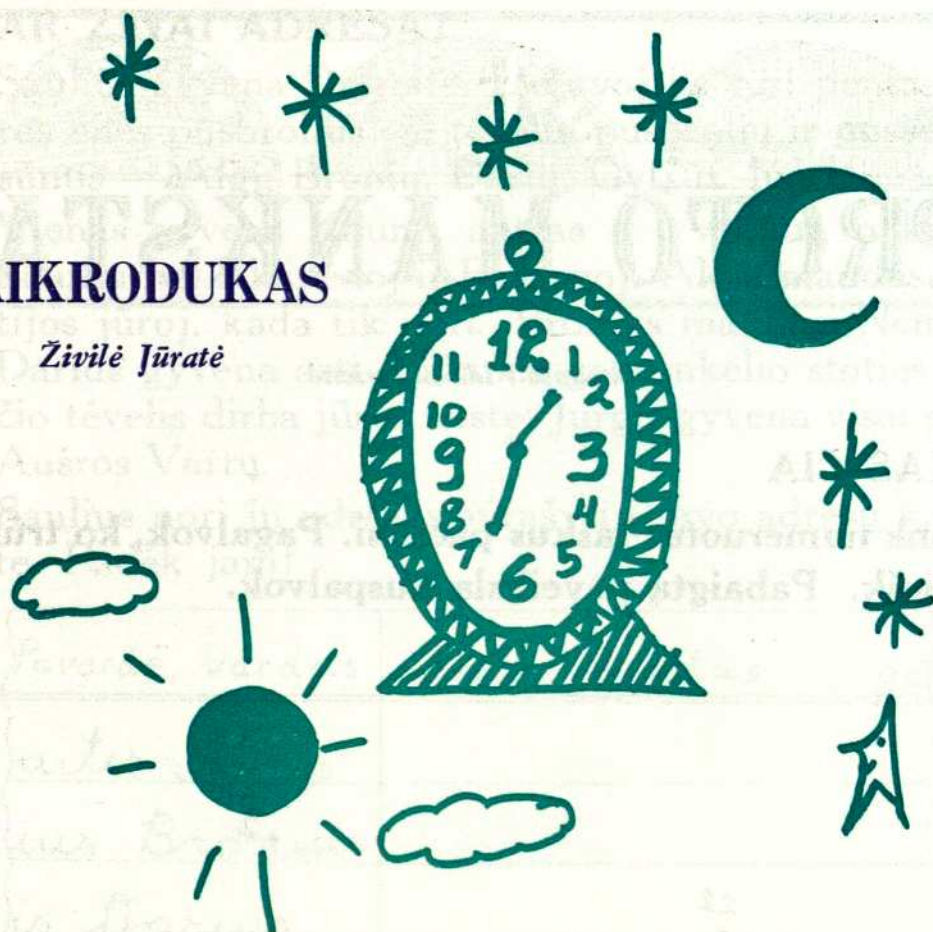

Pagalvok ir sujunk žodžius su teisingais paaiškinimais.

a. kankinys, kankinė	asmuo, kuris tiki Kristų
b. agnus	asmuo, kuris uždarytas kalėjime
c. krikščionis, krikščionė	kito skriaudimas, varžymas
d. ištikimas, ištikima	Kristaus pavadinimas
e. aureolė	asmuo, kuris miršta dėl Kristaus
f. kalinys, kalinė	avinėlis lotynų kalba
g. Dievo Avinėlis	drąsus, rizikuoja savo gyvybę
h. didvyris, didvyrė	šviesos ratas aplink galvą
i. persekiojimas	tvirtas, nelaužo pažado ar žodžio

LAIKRODUKAS

Živilē Jūratē

Tiku-taku, tiku-taku,
Skuba laikrodukas:
Bēga viena, bēga kita,
Bēga tos minūtēs.

Tiku-taku, tiku-taku,
Jis netinginiauja!
Čia jau rytas, čia ir pietūs, —
Naktis atkeliauja...

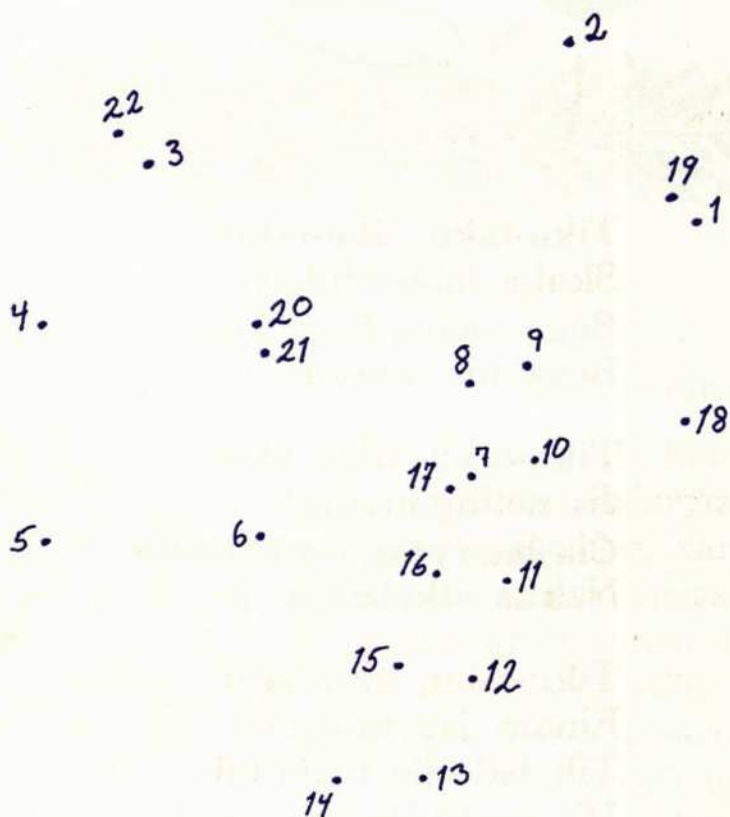
Tiku-taku, tiku-taku,
Einam jau miegoti:
Tik balselis metalinis
Vis šnabždēs per nakti...

paruošė Vida Bučmienė

I. KAS ČIA

Sujunk numeruotus taškus paeiliui. Pagalvok, ko trūksta ir įpiešk. Pabaigtą paveikslą nuspalvok.

II. AR ZINAI ADRESĄ?

Saulius gyvena Detroite. Lietuvoj jis turi penkis antros eilės pusbrolius: jo tėvelių pusbrolių ir pusseserių sūnus — Algį, Bronių, Darių, Gytį ir Jurgį.

Vienas gyvena Kaune, antras — Vilniuj, o kiti — Šiauliuose, Klaipėdoj ir Palangoj. Algis maudosi Baltijos jūroj, kada tik nori. Bronius maudosi Nemune. Darius gyvena arti didžiulės geležinkelio stoties. Gyčio tėvelis dirba jūros uoste. Jurgis gyvena visai netoli Aušros Vartų.

Saulius nori jų adresus surašyti į savo adresų knygu-
tę. Padėk jam!

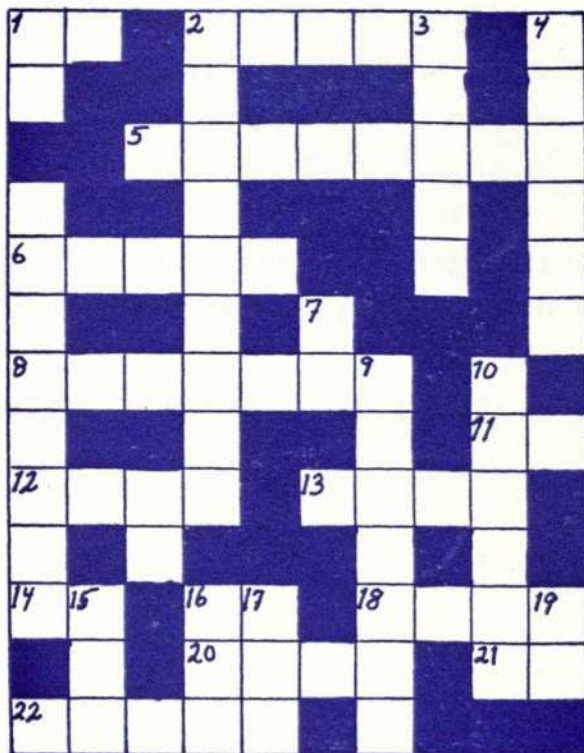
Pavardė, vardas	Adresas: miestas gatvė
aitis Algis	
ius Bronius	
is Darius	
nys Gytis	
nas Jurgis	

III. KO TRUKSTA?

Linas pieštuku užsirašė penkias lietuviškas patarles, o jo išdykęs broliukas ištrynė visas balses. Padėk Linui vėl jas įrašyti.

1. N-k-sk d--b-s k-t-m, p-ts -kr-s-.
2. D-v-n-s k-rt-s -tm-t-k, d-š-mt- k-rpk.
3. Pr--š v-j- n-p-p-s-.
4. --ks-s -r p-rv- ž-b-.
5. K-s t-v- m-t-n-s n-kl--s-,
v-lg- d--n- s--s-.

IV. KRYŽIAŽODIS

SKERSAI:

1. Kas? Ji ir jis. Kieno? Jos ir
2. Ledų krituliai.
3. Šąlantys lietus.
6. Netrumpas.
8. Didelis šaltis.
11. Išimk mėsą šaldytuvo.
12. Negreiti.
13. Pastate, kuriame rodomi filmai.
14. Prielinksnis, kuris reiškia "būti kartu".
16. Neperšokęs griovio, nesakyk
18. Jam bus duodama. Jis
20. Stiprus vėjas su sniegu.
21. Tas pats, kaip nr. 14.
22. Judantis oras: pučia

IŠILGAI:

1. Jis ir
2. Lietus, sniegas ar kruša.
3. Smarkus lietus su lietumi ir perkūnija.
4. Sniego žvaigždutė.
7. Tas ir
9. Snaigių pavidalo krituliai.
10. Vandens lašų pavidalo krituliai.
15. Didelė tekančio vandens srovė, pvz. Nemunas.
16. Žaizda.
17. Ką darys vėjas?
19. Tas pats kaip nr. 21.

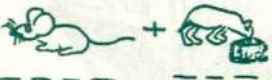
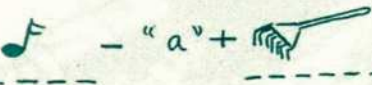
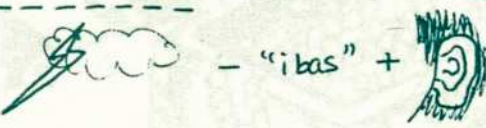
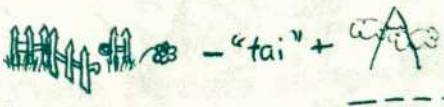
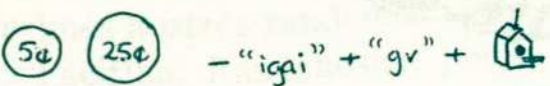
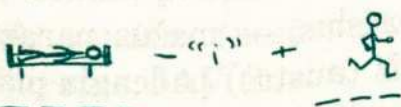
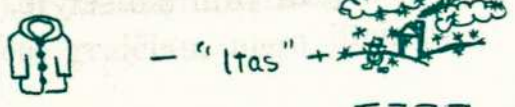
(Atsakymai bus vasario numeryje)

V. MINKIM MİSLĖ!

1. Pramuši ledą, rasi sidabrą; pramuši sidabrą, rasi auksą.
2. Kas storėja nevalgęs?
3. Penki tvartai, vienos durys.
4. Be kirvio, be kirvelio,
be grąžto, be grąžtelio,
be medžio, be medelio — tiltą pastato.
5. Kas bėga be kojelių?

VI. ATSPEK! (paruošė Asta Kazlauskaitė, Orlando Pr., IL)

Šie galvosūkliai vadinami rebusais. Atspėk, kas parodyta paveiksle ir įrašyk žodį nurodytoje vietoje. Kiekvieno uždavinio trečias žodis yra paukščio pavadinimas.

1. - "ė" = _____
2. - "a" + "grebl" = _____
3. - "ak" = _____
4. - "ibas" + _____ - "au" = _____
(nosinė)
5. - "tai" + _____ - "kal" = _____
6. - "igai" + "gv" + _____ - "kil" = _____
7. - "i" + _____ - "ga" = _____
8. - "ltas" + _____ = _____

Idomūs Faktai

PERLAI

Medžiagą surinko Vaiva Vygantaitė

KAS YRA PERLAI?

Perlai yra seniausi brangakmenys, kuriuos žinome. Jau prieš 3500 pr. Kr. Amerikos indėnai perlus garbino. Iš indėnų sužinome, kad vyrai perlų nenešiojo.

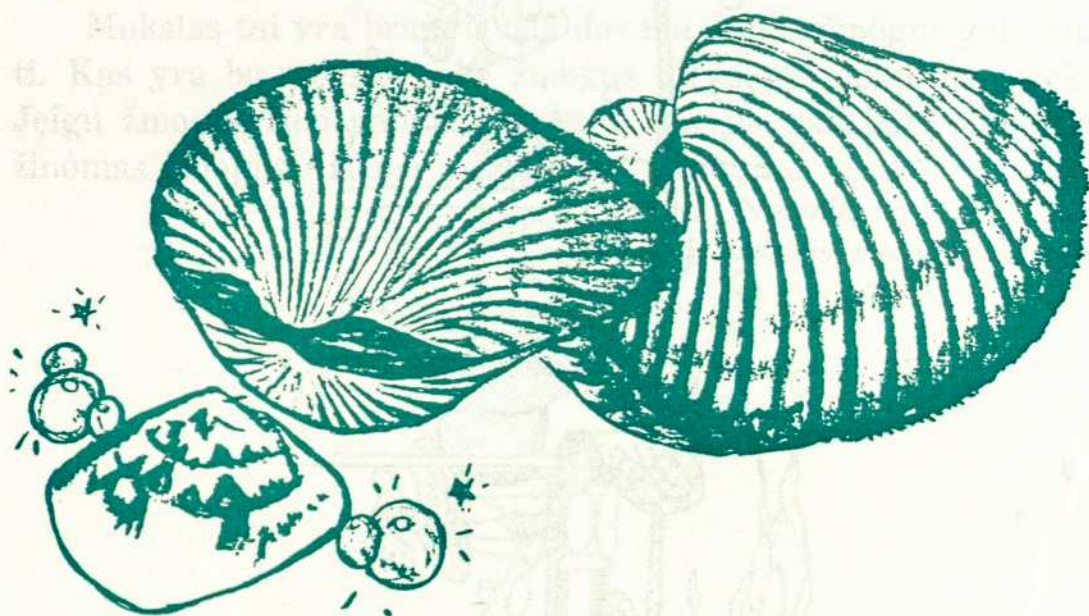

Kaip perlai atsiranda?

Normaliai perlas atsiranda moliuskų — austrių kiauto viduje. Į kiautą patekusius įsiveržėlius krislus, — mažus parazitus, smėlio grūdėlius ir kt. — minkštakūnis (austre) padengia plonais sluoksniais. Gali augti perlas ir ant šonų, tartum maišelyje. Toks auglys vadinamas cista.

Kokie būna perlai?

Perlai būna natūralūs, arba žmonių padaryti. Žmogus sužeidžia austrės sienelę, ir tada prasideda augimo procesas. Kartais austrėje atsiranda ne vienas, ne du, bet trys ir daugiau perlų. Priklauso nuo to, kiek žaizdų žmogus austrei padaro.

Kur gyvena perlinės austrės?

Perlinės austrės randamos visose pasaulio tropiniuose vandenyse: Pacifiko, Raudonosios jūros, Persų įlankos, Viduržemio jūros, Indijos vandenyne.

Gėlo vandens (nesūraus) perliniai moliuskai randami daugelyje Europos, JAV (Iowos, Wisconsin, Arkansas, Tennessee, Kentucky) ir kaikuriuose Azijos ežeruose bei upėse. Upių perlai auga dvigubai greičiau, negu jūriniai.

Kaip žmogus suranda perlus?

Perlus žvejoja pavasarį. Vidutiniškai tik vienoje iš tūkstančio austrių randamas perlas. Ketverių metų perlinės austrės turi geriausius perlus. Amerikiečiai daugiausia naudoja "Unionidae" šeimos dvigeldes kriaukles, nes turi storiausią branduolį.

Kam žmogus vartoja perlus?

Iš perlų daromi papuošalai: vėriniai ant kaklo, sagės, žiedų akutės. Japonai net vaistus gamina iš mažučiu perlų. Vaistai vartojami seniems žmonėms, nėščioms moterims nuo pilvo skausmų. Naudoja ir dantų skylėms taisyti. Kai kurie perlai naudojami ir kosmetikai.

Perlai nėra patys brangiausi akmenys, bet jie yra žmonių labai mėgstami.

MOKSLAS

Mokslas tai yra brangiausia dovana, kurią žmogus gali gauti. Kas yra be mokslo, toks žmogus nieko gyvenime nepasieks. Jeigu žmogus turi gabumų mokslui, tai jis gali būti labiausiai žinomas žmogus visame pasaulyje.

Petras Noreikis

K. Donelaičio mokykla Čikagoje

aš mėgstu dirbt.

Su mokslu į rytojų! Tie žodžiai man reiškia, kad, ką aš išmoksiu šiandien, nešiosiu su savimi visą gyvenimą ir niekuomet nebepamiršiu. Kiekvieną dieną aš einu į mokyklą, o šeštadienį lankau lituanistinę mokyklą. Jeigu dar pridėti skautus, tautinių šokių grupę, operos chorą, tai visos mano dienos yra užimtose. Bet aš žinau, kad viskas, ką dabar išmoksiu, bus man svarbu iki mirties. Tai man reiškia, kad viską, ką išmokstu šiandien, laikysiu su savimi, iki bus reikalas tas žinias panaudoti. Tada aš turėsiu turtą, kuris bus svarbesnis net už pinigus, — tai yra mokslas.

Jonas Gražys

K. Donelaičio mokykla Čikagoje

KAS MUMS JUOKINGA —

K. Donelaičio lit. mokyklos Čikagoje mokiniai

SNIEGAS

Sniegas, sniegas
Labai šaltas.
Kai nėra .šunų, —
Būna baltas.

Trys aštuntokai

MANO NORAI

Aš norėčiau turėti
Dar milijoną norų,
Kurie išsipildytų.
Aš dar norėčiau —
Būti protingas...

Paulius Marchertas

UODEGA

Voverytės uodega
Labai ilga, ilgai minkšta.
Kai voverytė bėga,
Jos uodegėlė šoka...

*Aleksandras Tamulis ir
Linda Mikučauskaitė*

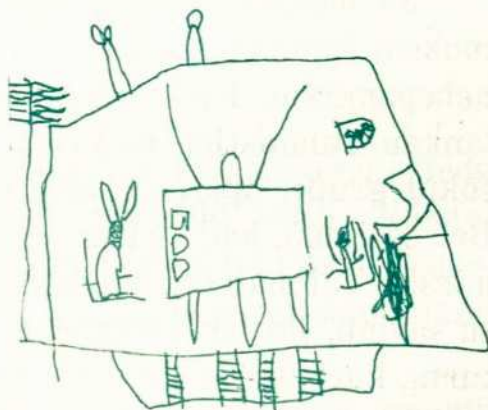
SOKOLADAS

“Hershey” yra šokoladas, —
Blogas jis, kaip senas padas.
Jei gersiu šokoladinę sodą,
Gausiu didelį, raudoną spuogą.

*Gilius Kisieliūsis ir
Marius Tįjūnėlis*

*Juokdarys
Krista Augiūtė*

*Zuikis žiūri televiziją
Vytis Udrys*

KAS MAN EGLUTĖJE PATINKA

Man ir mano broliukams patiko pasaka apie paklydusį erdvėlaivį. Ji buvo įdomi, nes ilgesnė ir pastovesnė. Buvo įdomu laukti, kol gausim kito mėnesio EGLUTĖ ir sužinosim, kas atsitiks. Taip pat man labai patiko Pingvino Cepelino nuotyčiai. Jo nuotyčiai panašūs į tikrus nuotykius, kurie ir mums galėtų atsitikti. Man irgi patiko paveikslukai. Jums reikėtų daugiau juokų įdėti į EGLUTĖ. Jūs parenkat gerus juokus, kurie visada mane pralinksmina.

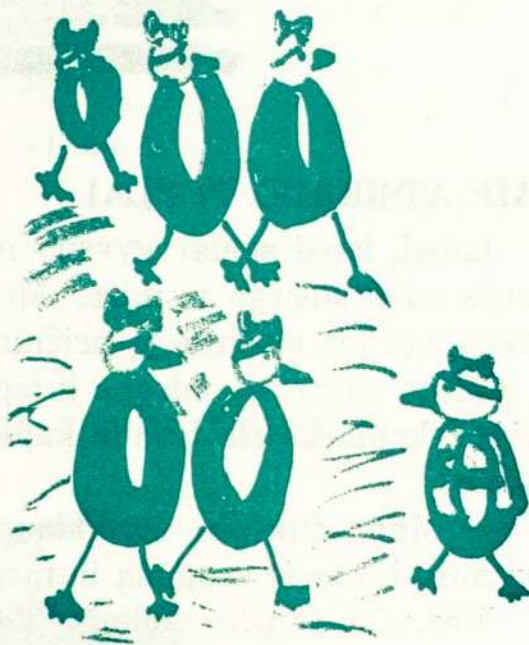
Rima Iešmantaitė

Charlotte, North Carolina

Cepelinas

Almis Udrys

Snaigytės arabikos pamoka

Renata Žilionytė

KALAMBŪRAI

Almis alsuodamas arė anties ausį.

Baltija baltino baltinius, bardama berniuką.

Dėdė Darius davė dideliems dainininkams daug daržovių.

Vytis vingiavo vakare vanago vartuose.

Baltija Udrytė, 10 m.

Jackson, Michigan

KAI BŪSIU DANGUJE...

Danguje galėsiu išeiti į lauką, kada tik norėsiu, nes danguje niekad nelyja. Lyja tik žemyn iš debesų, o danguje saulė šviečia. Ir galėsiu iš dangaus matyti visą pasaulį iš karto.

*Vytis Udrys, 4 m.
Jackson, Michigan*

KAIP ATsirADO PERLAI

Labai, labai seniai gyveno mergaitė su tėveliu. Staiga jos tėvelis labai susirgo ir mirė. Mergaitei buvo sunku gyventi be tėvelio, bet jos močiutė ją prižiūrėjo.

Vieną naktį per miegus ji išgirdo tėvelio balsą. Kitą rytą ji nuėjo į kapines prie tėvelio kapo ir tuomet balsas visai aiškiai prabilo:

— Mano dukryte, mylimiausia. Ačiū, kad atėjai pas kapą. Supjaustyk namie svogūną ir tavo ašarėlės perlais pavirs.

Mergaitė taip ir padarė. Tikrai visos ašaros virto perlais. Ji taip darė kasdien ir prisirinko labai daug perlų. Surinkusi visus perlus į dėžutę, atsinešė prie tėvelio kapo ir paklausė:

— Tėveli, tėveli, ką man veikti su tais perlais? Nors jie man labai patinka, bet man jų tiek daug nereikia.

— Dukryte, mylimiausia, nunešk perlus prie vandenyno, įdėk juos į sraigių geldeles, kad kiti rastų.

Mergaitė taip ir padarė. Nuo tos dienos žmonės randa perlų austrių geldelėse ir labai džiaugiasi.

*Elena Tuskenytė
K. Donelaičio lit. mokykla
Čikagoje*

Ar kada girdėjai tokius išsireiškimus?

LYJA KATĖMIS IR ŠUNIMIS!

piešė — Louis

DVI GALVOS GERIAU NEGU VIENA!

piešė — Carolyn

IŠLEISTA NAUJA PASAKŲ KNYGA!

Danutės Lipčiūtės Augienės

MOČIUTĖS PASAKOS

gausiai iliustruotos 24 pasakos
minkšti viršeliai — 167 psl.

kaina: \$8.00

Galima įsigyti:

S. Petersonienė, 5620 S. Claremont, Chicago, IL 60636
ir

D. Sadūnaitė, I. C. Convent, Rte 21, Putnam CT 06260

